

ham paa en anden Maade, end hans Ord var faldet. Maa jeg dertil sige, at det er ikke mig, der har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Rode. Det er højst mærkeligt, at ikke alene jeg, men ogsaa radikale Blade forstod det ærede Medlem Hr. Rode akkurat paa samme Maade. Fra Mødet i Studenterforeningen refererede det radikale „Fyns Venstreblad“ bl. a. følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil have Lov til at citere: „I sit ypperlige Foredrag udtalte Rode, at de Konservative paadrog sig et stort Ansvar ved at tage Toldbeskyttelsen op og samtidig kaste Vrag paa andre Værn for Industrien og Arbejderne. Uden Værn ved Importforbud kunde vi føres ud i en Krise, hvor Panikken maa-ske drev os ud i Toldbeskyttelse, medens Importforbud var det rette.“ Saaledes forstod en radikal Referent ved Mødet i Studenterforeningen det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg forstod det ærede Medlem paa akkurat selv samme Vis. Da Udtalelsen senere blev fremdraget her i Rigsdagen, løb det ærede Medlem Hr. Rode fra denne Udtalelse og sagde, at Referenten havde misforstaaet ham. Jeg siger endnu en Gang: Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Rode endelig har fundet sine egne Ben.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Af de sidste Bemærkninger fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup fik man afgjort den Opfattelse, at han i den anden Valutakommission var stillet som hint Æsel, der døde af Sult mellem to Knipper Hø. Det ærede Medlem stod overfor et Forslag om Importregulering, og han stod overfor et Forslag om Toldbeskyttelse, og i sin Kvide valgte han saa at gaa med til det første Forslag for at undgaa det andet! Det ærede Medlem har altsaa ikke et Øjeblik haft den Tanke, at han kunde have en selvstændig Mening om Tingene. Det forekommer mig, at dette er et stærkt Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem har været i Knibe, ligesom han er det nu. Det gør mig egentlig ondt, at man skal forfølge Sagen videre overfor det ærede Medlem, thi han er jo tilstrækkeligt afsløret ved de Bemærkninger, der er fremkommet her. Han har nu i Sommer ligesom hans Partifæller rejst Landet rundt og forkyndt, hvilke skadelige Virkninger det vilde have faaet, om

man havde sluttet sig til vort Standpunkt: at regulere Importen, og saa er Forholdet dette, at det ærede Medlem selv har været med til overfor Regeringen og paa Regeringens Initiativ at stille Forslag om en meget vidtgaende Importregulering. Og Følgen af denne Importregulering — derom kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa ingen Maade være uvidende, for han er jo paa ingen Maade ukyndig i Forholdene, naar det kommer til Stykket — vilde være blevet, at det ærede Medlem ogsaa maatte til at prisregulere. Det ærede Medlem maatte selvfølgelig til at drage Omsorg for, at de Varer, der var her i Landet af samme Art som de, der blev udelukket, ikke blev drevet op til fuldkommen fantastiske Priser til Skade for Befolkningen (*Pinstrup*: Aldeles ikke!). Naa, det maatte det ærede Medlem ikke! Ja, saa maa jeg sige, saa har det ærede Medlem ikke haft meget Begreb om det, han havde med at gøre; det beklager jeg at maatte sige til det ærede Medlem. Men jeg tror ikke, det har været Tilfældet. Jeg tror, det ærede Medlem har været fuldt vidende om, at den nødvendige Følge af, at han stillede Forslag om en Importregulering, maatte blive en Prisregulering for de Varer, der var her i Landet.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: At det ærede Medlem Hr. Søren Qvist ikke kan klare og fastholde Begreberne, kan ikke komme mig til Last. At der kan have været en Referent, som heller ikke har kunnet klare og fastholde Begreberne, kan ikke komme mig til Last. Den vedkommende Referent har for øvrigt umiddelbart efter Mødet meddelt mig, at han sent om Aftenen havde telefoneret til „Fyns Venstreblad“, og at han beklagede at have brugt Ordet Importforbud i Stedet for Ordet Importregulering. Men hvad i al Verden er det, det ærede Medlem Hr. Søren Qvist vil opnaa ved at paastaa, at jeg er løbet fra et Standpunkt, naar enhver her i Tinget ved, at det, jeg stadig har taget Ordet for, er den Ting, som er karakteriseret ved det af C. Hage fremsatte Forslag, og som Den overordentlige Kommission har betegnet som en Importregulering, fordi den var mere anvendelig end den direkte Anvendelse af Importforbud. Derfor sagde jeg ogsaa til den højtærede Finansminister, den Dag han afviste Industriens Krav om Toldbeskyttelse: Jeg er